

Syystoimia

Viljapellon rinta
kaunis kellertää,
hikihelmein hinta –
kirkas syksysää.

Tähkät täydet siellä
huojuu korsissaan.
Käydään ilomiellä
ruista leikkaamaan.

Sirppihinsä tarttuu
vanha, nuorikin.
Kuhilaita karttuu
sankkaan sarkoihin.

Sitten riihenparret
täyteen ahtautuu.
Työssä käsivarret
varttuu, voimistuu.

Jyskää puimakone,
laarit täyttyvät.
Huolet monen, monen
taaskin päättyvät.

Mylly kultajyvän
jauhaa jyristen.
Äiti leivän hyvän
leipoo lapsillen.

Hengen hedelmätkin
näin jos karttuisi,
pojat, tyttösetkin
valoon varttuisi!

Immi Hellén 1926

Syksyn satoa

– Hei, mistä on matka noin naurusuulla?
– Ka, koulutarhasta! – Saattepa kuulla
kuinka nuo pienet tarhurit haastaa
omasta somasta viljelysmaastaan.

– Me palstan saimme jo kevähällä
ja siin’ oli hauska työskennellä.
Käyttäen lapiota ja kuokkaa
kukin sen peltonsa pehmeeksi muokkaa.

Me siihen siemenet sirotimme,
me perkasimme ja kastelimme.
Ja aurinko paistoi ja turve tunki,
ja taimet ne kilvan kohosi kunkin.

Näin runsahan sieltä nyt sadon saimme,
kun hallan kourista kotiin sen haimme.
On porkkanat meillä ja punajuuret
ja lantut ja kaalit niin mahtavan suuret.

Meill’ on nauriita iltamme iloksi syödä
ja herneitä, papuja vaikkapa myödä
ja sipulit keittomme mausteiksi
ja kukkaset kotimme koristeiksi.

Ja nyt me sen tiedämme, – lapset haastaa,
että leipä ja särvin ne lähtee maasta.
Kun innolla, tarmolla työhön tarttuu,
niin sieltä ne siunatut sadot karttuu.

Immi Hellén 1927

Sienimetsässä

Maatuvan metsän tuoksu,
varvuissa leikkivä vino valo,
heleät puolukat kallion kupeella.

Upottava rahkasammal.
Saappaassa jäkälää,
keltainen tarttunut lehti.

Aartenetsijän into,
kirvely silmissä.
Natiseva sienikori,
löytäjän onni.

Kirsi Alastalo

Syysmyrskyn rauha

Riuhtova viima,
vettä valuvat kaljut puut,
valoton iltapäivä.

Hyvä syy sulkea ovi,
kähertyä lämpöön
liekin leimuun ja lempeään hämärään.

Käsissä höyryävä kuppi,
hitaasti jäähtyvä.

Kirsi Alastalo

Koulumatka

Sumuinen aamu sateen jälkeen.
Syvä henkäys kotiportailla
avaa.

Hiekan ratina, omenan tömähdys
helmeilevälle ruoholle.
Syysviileän omenan maku,
kuulas kirpeä rapea.

Kohti koulua,
taskut täynnä.

Kirsi Alastalo